

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Emila Bdžocha, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Libora Duľu, na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2014 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **Bc. M. M.** vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pod sp. zn. PK-2T/7/2012, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený **Bc. M. M.**, prostredníctvom obhajcu JUDr. I. V., advokáta v K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júna 2013, sp. zn. 6To 3/2013, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného Bc. M. M. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) z 12. októbra 2012, sp. zn. PK-2T/7/2012, bol obvinený Bc. M. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu prijímania úplatku formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 326 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

9. októbra 2009 v čase okolo 12:30 hod. v K. na P. ulici pri nákupnom stredisku K. spoločným konaním s práp. L. H., obaja služobne zaradení na OO PZ K.-Západ, v čase výkonu služobnej činnosti po prevzatí dvoch páchatel'ov priestupku proti majetku od Súkromnej bezpečnostnej služby nákupného strediska K., a to D. D., nar. X. a D. D., nar. X., si od týchto priestupcov požiadali a nechali sľúbiť finančnú hotovosť vo výške 50,- Eur od každého z nich za to, že listinné dôkazy o ich skutku a zadržaní zničia a ich prepustia a nebudú ďalej zo spáchania priestupku riešiť, nakoľko však priestupcovia finančné prostriedky pri sebe nemali, spoločne sa dohodli, že uvedeného dňa sa v čase okolo

16:00 hod. stretnú pri nákupnom stredisku L. na M. ulici v K., k čomu aj došlo a obaja príslušníci Policajného zboru od priestupcov prevzali finančné prostriedky vo výške 40,- Eur od každého z nich za to, že roztrhali listinné dôkazy o spáchaní priestupku a ich prepustili z následnej realizácie riešenia priestupku v zmysle zákona Slovenskej Národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, čím obaja príslušníci Policajného zboru týmto konaním porušili ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/, písm. n/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v súvislosti s neprejednaním priestupku proti majetku podľa § 50 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore.

Špecializovaný trestný súd mu uložil podľa § 329 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, § 48 ods. 2 písm. a/, § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. tresty, úhrnný odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania, funkcie alebo takých činností, ktoré sú spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa na 5 rokov. Podľa § 83 ods. 1 písm. e/, § 83 ods. 2 Tr. zák. zhabanie vecí, peňažnej sumy vo výške 80,-Eur uloženej na účte súdu z dôvodu verejného záujmu, vlastníkom ktorej sa stal štát.

Najvyšší súd 6. júna 2013 uznesením sp. zn. 6To 3/2013, v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Bc. M. M. zamietol.

Rozsudok odvolacieho súdu bol doručený obvinenému a jeho obhajcovi, JUDr. V. 12. resp., 22. júla 2013.

Špecializovaný trestný súd 24. októbra 2013 predložil dovolaciemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu 2. októbra 2013, proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uplatnil v ňom dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. Namietal, že „...nemal právo obhajovať sa, vypočúvať a klásť svedkom otázky, lebo výsluchy neboli po vznesení obvinenia opakované. Trestné stíhanie bolo začaté na podklade nezákonne získaného dôkazu, ktorým bol obrazovo-zvukový záznam na DVD nosiči zabezpečený redakciou TV Markíza.“

Aktivitu polície označil za „policajnú provokáciu, keď policajti zámerne, aktívne, vedome a cielene podnecovali k spáchaniu trestnej činnosti u priestupcov, ktorí by inak zrejme protiprávne nekonali. Celé prípravné konanie bolo poznačené nezákonnosťou, ktorá sa odvíjala od nezákonne získaného dôkazu.“, „...prečítanie výpovede L. H. z prípravného konania nebolo v súlade so zákonom, pretože výsluch svedka nebol urobený kontradiktórne. Vykonávanie dôkazov na hlavnom pojednávaní bolo v rozpore so základnými zásadami trestného konania. Súd aktívne vykonával dôkazy predložené prokurátorom a bral na seba dôkazné bremeno, čím vylepšoval pozíciu obžaloby, hoci mu to neprislúcha. Špecializovaný trestný súd nekonal v súlade s ústavným princípom predvídateľnosti súdnych rozhodnutí“.

Podľa Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (§ 376 Tr. por.) *dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. naplnené neboli, vo veci konajúce súdy sa s námietkami dovolateľa vysporiadali.*

Dovolací súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.).

Námietky, ktorými založil existenciu dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por., opakovane uvádzal v predchádzajúcom konaní, čím splnil podmienku ustanovenú v § 371 ods. 4 Tr. por. Napriek tomu dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Inštitút mimoriadneho opravného prostriedku je spôsobilý prelomiť zásadu nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, preto ho možno aplikovať iba, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Dovolací súd nie je na základe samotného vymedzenia dôvodov v § 371 Tr. por. predurčený k úplnému prieskumu rozhodnutí nižších súdov, ale je viazaný dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené a ktoré sú v porovnaní s dôvodmi na zrušenie rozsudku v odvolacom konaní podstatne užšie.

Vo vzťahu k dôvodu podľa písm. c/ ods. 1 § 371 Tr. por. treba uviesť, že zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne podložené odmietnutie dôkazných návrhov obvineného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle tohto dôvodu. Právo na obhajobu dovolací súd chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.). Zo spisu je zrejmé, že takéto podmienky boli obvinenému a jeho obhajcovi vytvorené. Pri uplatnení obhajovacích práv orgány činné v trestnom konaní a súdy postupovali v súlade so zákonom. Nemožno súhlasiť s tvrdením obvineného, že nemal možnosť sa reálne brániť proti obvineniu, vypočúvať a klásť svedkom otázky. Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia D., D., H., L., T., K., M., F., J., I. a S. Obvinenému a jeho obhajcovi súd umožnil klásť svedkom otázky, čo aj využili. Na návrh prokurátora podľa § 264 ods. 1, 2 Tr. por. svedkom H. a S. boli predložené skoršie výpovede na vysvetlenie rozporov. Vykonali sa konfrontácie obvineného so svedkami D. a D. V zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán bola prečítaná výpoveď svedka F. a podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. svedka L. Námietka dovolateľa, že nemal možnosť podať opravný prostriedok proti uzneseniu o pribratí znalcov, nie je opodstatnená, lebo vo veci nebol pribratý znalec. Pred vyhlásením dokazovania za skončené sa súd prvého stupňa vysporiadal s návrhom na doplnenie dokazovania, ktorý podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol (č.l. 622).

Ako dovolací dôvod obvinený uplatnil aj písm. g/ § 371 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k obrazovo-zvukovému záznamu je potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa už v rámci predbežného pojednania obžaloby dospel k záveru, že záznam a jeho prepis nie sú dôkazmi získanými zákonným spôsobom, preto ich na hlavnom pojednávaní nevykonal a pri rozhodovaní o vine na ne neprihliadal. Nedá sa súhlasiť s tvrdením dovolateľa, že orgány činné v trestnom konaní začali trestné stíhanie na základe nezákonne získaného obrazovo-zvukového záznamu na DVD nosiči z TV Markíza. Trestné stíhanie vo veci sa začalo uznesením vyšetrovateľa PZ, Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia z 9. októbra 2009, ČVS: SKIS- 345/IS-4-V-2009, pre prečin zneužívania právomocí verejného činiteľa, zločin prijímania úplatku, prečin podplácania podľa § 326 ods. 1 písm. a/, § 329 ods. 1, ods. 2, 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Z podnetu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Odboru inšpekčnej služby, 4. inšpekčného oddelenia z 9. októbra 2009, č.p.: SKIS-159-5/IS-4-KP-2009 (č.l. 1,2) jednoznačne vyplýva, že podkladom pre trestné stíhanie boli aj záznamy z operatívneho preverovania, fotokópie spisového materiálu, vyťaženie osôb D. a D., fotokópie zápisov o udalosti z obchodného centra K. Obvinený bol uznaný za vinného na základe dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané v súlade so zákonom. Tvrdenie, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo v rozpore si základnými zásadami trestného konania (§ 2 ods. 7, § 11, § 18 Tr. por.) nie je pravdivé. Reálnu oporu v spise nemajú ani argumenty dovolateľa, že súd aktívne vykonával dôkazy predložené prokurátorom a bral na seba dôkazné bremeno, čím vystúpil z pozície nestrannosti a porušil zásadu rovnosti strán. Zo spisu vyplýva, že obhajoba sa stotožnila s návrhom prokurátora vypočuť na hlavnom pojednávaní svedkov H., D., D., L., T., S., I., F., K., M., J. (č.l. 394). Pri ich výsluchoch, s výnimkou svedka F., ktorého výpoveď bola so súhlasom strán prečítaná, postupoval predseda senátu primerane podľa § 258 ods. 2, ods. 3 Tr. por., Tvrdenie, že súd vykonávaním dôkazov vylepšoval pozíciu obžaloby, neobstojí.

Podmienky dovolania obvineného Bc. M. M. neboli splnené, preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. októbra 2014

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová